

ОПЛАДАЙСКА ПРУГА

БРОЈ 8

TITO:

... Sve ovo što mi danas stvaramo, auto puteve, pruge, fabrike i drugo, sve je to jedna velika borba u kojoj omladina opet može mnogo da učini. Ne treba, dakle, tražiti neke naročite forme za vaspitanje naše omladine. Forma graditelja je najbolja forma. Treba cijeniti rad ...

НАСЕЉЕ У ЗАВИДОВИЋИМА БОГАТИЈЕ

Stigla mladost iz Francuske

Od 36 mladića i djevojaka većina su djeca naših radnika, a tu su i Francuzi koji su sa školskim drugovima stigli da grade prugu i upoznaju kako mlađi Jugoslavije vole svoju zemlju

ZAVИДОВИЋI, 7. APRILA — Dvostruko su se radovali brigadiri naselja Zavidovići ovog jutra. Oblaci su se razišli, kiša je prestala, a pojavilo se i sunce. Ide se na trasu. To je ono što su već dva dana s nestreljenjem čekali. Otuda i neuobičajena živost. I ne samo zbog toga.

Nešto prije šest sati u naselje su stigli brigadiri i brigadirke ORB »Veljko Vlahović« iz Francuske. Od 36 mladića i djevojaka većina su djeca naših radnika i diplomatskih predstavnika, a tu su i Francuzi koji su zajedno sa školskim drugovima došli ovdje u Zavidoviće da vide kako to mlađi Jugoslavije grade veliku prugu.

BARBIER ŽENVIEV je prvi put u Jugoslaviji:

— Toliko toga sam čula o vašoj zemlji, o vašoj mladosti. Želim da sve to sada doživim. Impresionirana sam dočekom. Tako nešto nisam očekivala.

Srdačan doček

A doček je bio srdačan, brigadirske. Poslije uobičajenih pozdrava, počela se pjesma, pa kolo, pa opet pjesma...

— Otac mi je mnogo pričao i hvalio se kako je on, dok je bio mlađ, radio na akcijama. Kada sam čuo da se organizuje brigada, nisam se dvoumio. Želim da i ja sutra pričam svojoj djeti kako sam radio sa mlađim iz Jugoslavije. To je, uostalom, i naša obaveza, bez obzira na to što trenutno nismo u domovini, objašnjava motive svog dolaska JOSIP VUK, koji je rodom iz Našice, a sad živi u Parizu. Učenik je industrijske škole i sedmu godinu je u Francuskoj.

Roden je u Kembridžu, otac mu je Martinikanac, a majka Zagrepčanka. Sada živi u Parizu — DAMIR ROMIĆ:

— Kako je ovdje veselo. Majka mi je pričala mnogo o Jugoslovenima. Nadam se da će za ovo vrijeme steći veliki broj prijatelja, da će još bolje naučiti srpskohrvatski jezik.

ZLATKO SEKULOVSKI ide u treći razred gimnazije. Rodom je iz Beograda, a njegovi roditelji iz Makedonije:

— Nastavnica istorije uvijek sa mnogo ljubavi govorila o našoj zemlji, o životu i radu naših ljudi. Na njenu inicijativu nas troje iz odjeljenja došli smo na prugu »Šamac — Sarajevo«. Kući su mi rekli da vodim računa kako ih ne bih obrukao.

— A moji su na polasku rekli da obavezno moram doći sa udarnicom. Otac je bio na tri omladinske radne akcije i kaže da se uz upornost i zalaganje može doći do te dragocjenosti. Pa, trudiću se, veli nam SLADANA MANASJEVIĆ, koja je inače iz okoline Vranja i sa 17 godina već je završila turističku školu. Sada pohađa francuski lisej.

Osvarena želja

SAVA KOTUR je iz Bosanske Dubice, 20 mu je godina i ide u tehničku školu. Živi u Montreuu.

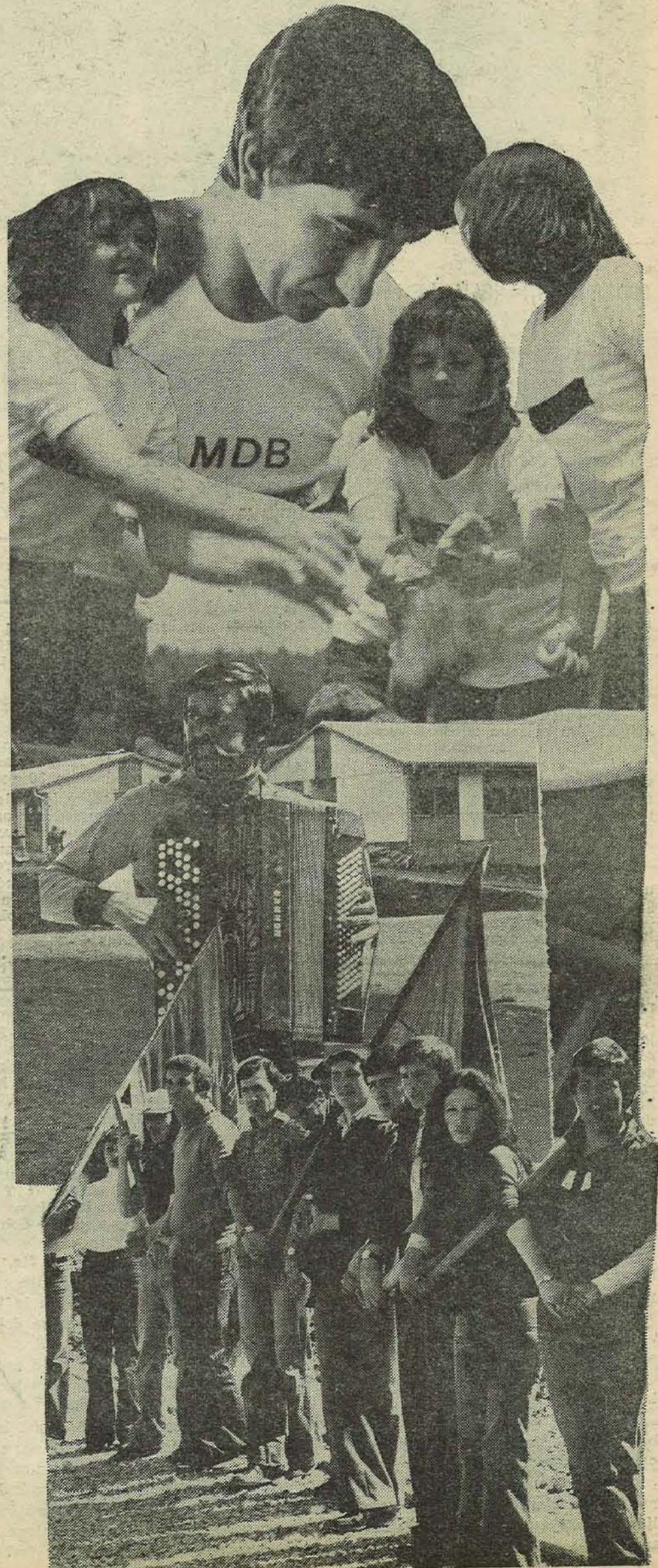
— Kad god dođem u Bosnu na ljetovanje, drugovi mi pričaju o tome kako su doživljaji sa radnih akcija nešto izuzetno. O tome su mi pričali i sestra i otac. Svi su bili na akcijama. Dolaskom u Zavidoviće i meni se ostvarila želja da budem učesnik u izgradnji pruge mlađih.

FRANCIS DE LAFONTAJNE je drugi put u Jugoslaviji. Od jugoslovenskih prijatelja je čuo za formiranje omladinske brigade:

— Šteta je što se ovakve manifestacije i u ovom obliku ne njeguju i kod nas. Svi s radošću čekamo prvi izlazak na trasu.

Brigadiri ORB »Veljko Vlahović« stigli su u Zavidoviće poslije dugog i napornog puta. Iza njih je neprospavana noć. Ipak, nije im to smetalo da se uhvate u kolo, i zapjevaju, a kada je brigadirske voz poveo brigadire na trasu, krenuli su u svoj paviljon ispred kojeg je stajao još jedan pozdrav »Dobro nam došli dragi prijatelji«. Djelo je to brigadira ORB »Prva dalmatinska udarna proleterska«, njihovih prvih komšija u naselju. Danas će se »Vlahovići« odmarati, primiti uniformu, a sutra sa ostalim na posao, jer u Zavidovićima ostaju samo 15 dana. Nemaju vremena za bacanje, žele da iza sebe ostave nešto. Ostali bi oni i duže, ali samo toliko traju njihovi proljetni školski praznici.

M. ĐEMIDIĆ

Na posao sa zastavama

DOLINOM NABUJALE I MUTNE BOSNE

Koncert za piju i civare

Zagrepčani iz brigade »Džemal Bijedić« zatravaju kanal koji je omladina kopala 1947. godine gradeći prvi kolosijek ♦ U Sedmoj omladinskoj iz Crne Gore Sulejman Hodžić muzikom ispunjava normu

ZEPČE, 7. APRILA — Prohladno vrijeme škodilo je tek probeharalim voćkama. Oblaci koji prijele kišom nisko su se spustili, do najviših grana i krovova kuća. Neko reče da je jutros po okolnim planinama bilo snijega.

Sa Tomislavom Prpošem, zamjenikom komandanta Naselja za radilište, krenuli smo u obilazak dionica na kojima rade brigade druge smjene.

Na dijelu trase Vinište—Zepče, prvo opazimo brigadirsku zastavu ORB »Džemal Bijedić« iz Zagreba. Sto se više smanjivala udaljenost između nas i zastave, žamor, pjesma i smijeh postali su sve glasniji. Stigli smo do brigade. Ozreni, zajapurena lica, vješto su rukovali pijucima, lopatama i sjekirama... Dan nam više i nije bio tako hlađan i tmuran.

— Momci, kako se osjećate?

— Dobro, dobro, kaj ne vidiš — odgovaraju u horu.

Norma, norma

Brigadiri ORB »Džemal Bijedić« rade na kanalu koji je tik uz postojeći, izgrađen 1947. godine. S tog dijela zemljišta gdje je sada kanal kopana je zemlja i od nje graden nasip za prugu. Niko tada nije ni pomicao da će doći vrijeme gradnje i drugog kolosijeka a i da će taj kanal biti potrebljano zatrpati zemljom i na njemu podići nasip za novi kolosijek pruge. Brigadiri sada sijeku šiblje i skidaju humus sa strana i dna kanala. Kada to bude okončano, kanal će zatrpati i na njemu izgraditi nasip. Da bi čitalac stekao predstavu o tome koliki je to posao, treba reći da su strane kanala dugacke 15 do 16 metara, dno kanala široko u najužem dijelu i do tri metra, a od jedne do druge gornje ivice kanala ima najmanje 20 metara.

Kada smo stigli na trasu, momci su upravo iskopali iz zemlje panj prečnika 60 centimetara. Njegov veći dio, oko jedan metar dužine, bio je pod zemljom. Panj su precizno mjerili jer i to se boduje u izvršenju zadatka.

— Idem po rezervne dijelove (panja) — šaleći se dobacuje Jovan Lukač.

Među brigadirima je i Nevenka Matač, plavokosa djevojka nježnog izgleda.

— U naselju sam sekretarica pri štabu naše brigade a ovdje na trasi mi je zadatak kao i svih ostalih — kaže Nevenka.

Saznajemo još da je već ranije učestvovala na radnim akcijama, da je za nju na akciji najljepše drugarstvo i da je ove godine na dan prvog aprila proslavila svoj najljepši rodendan sa drugovima iz brigade.

Kabir i mladi

Na dijelu trase kod sela Orahovića zatekli smo brigadu »Ozrenski partizanski odred« iz Lukavca. Brigadir veteran Kadir Mehanović sa drugovima radio je veoma težak i delikatan posao. U raskvašenoj zemlji »tražili« su koaksijalni kabl koji je trebalo iskopati bez oštećenja jer je pod naponom. U iskopanom dijelu kanala sakupila se voda do koljena. Kadir je, kako reče, došao na akciju da vidi kako to radi današnja omladina. Ima li razlike one od prije 30 godina i današnje mlađeži.

— Omladina je vrijedna i hoće da radi. Pogledate samo ona dva momka — pokazuje Kadir na Mevludina Osmića i Husu Imamovića. — Oni sada rade petu dionicu, a norma za jednog brigadira je jedna dionica — primjerom potkrepljuje svoje riječi naš sagovornik. (Pod jednom dionicom podrazumijeva se kopanje kanala dužine 12 metara, širine 40 i 80 centimetara dubokog.)

Harmonika svira

S druge strane Žepča prema Nemili kod Begovog Hana radi ORB »Sedma omladinska« iz Crne Gore. »Njihova« dionica je odmah uz rijeku Bosnu, mutnu i nabujalu od skorih kiša u ovo prohladno aprilsко predvečerje. Među brigadirima zapazili smo Sulejmana Hodžića, harmonikaša.

— U brigadi smo se dogovorili da ja sviram. Drugovi su mi rekli: »Ti samo sviraj, pa muzikom ispunju normu u našim srcima« — kaže Suljo.

Među najmlađim u brigadi je Saša Sabačev, 17-godišnji učenik iz Titograda. Raspoložen priča o tome kako je vrijeme danas dobro (kiša nije pada) pa se može dobro raditi i postići visoka norma.

— Ma nema tu šta, rušimo sve pred sobom — dodaje Vaso Radonjić, student iz Titograda.

Rekoše nam da je Vaso već dva puta pohavljen pred zborom za dobar rad i primjerno ponašanje.

Iznad trase gdje rade brigadiri »Sedme omladinske« u brdu obraslošem šumom čuju se motorne pile. Uz pucketanje i kršenje padaju posjećena stabla. Kada sječa šume bude završena, i kada brigadiri pripreme teren, cijelo brdo biće prekopano i preinačeno u nasip za drugi kolosijek pruge.

Napuštamo trasu kod Begovog Hana dok se nad rijekom i brigadirima lagano spušta noć. Do kraja poslijepodnevne smjene ostala su još dobra dva sata rada. Uveče u štabu naselja saznamo da su tog dana norme prebačene za 150, 170, 190 odsto...

Prijedlog rukometašica
mostarske Lokomotive

Финале купа на градилишту?

MOSTAR, 7. APRILA — Актив ССО једног босанскохерцеговачког женског рукоометног прволигаша — mostarske Lokomotive, упутио је занимљив приједлог Рукоометном савезу БиХ. Рукоометашице овог клуба предложиле су да се овогодишња два финала купа маршала Тита на територији СРБиХ, у мушки и женској сениорској конкуренцији, одиграју на неком од терена која се налазе на градилиштима Савезне омладинске радне акције »Шамац — Сарајево«. Тиме би, каже се у обrazloženju овог приједлога, рукоометаши и рукоометашице дали свој прилог акцијаштву младих из цијеле земље који са ударничким заносом граде други колосијек пруге Шамац — Сарајево.

Као што је познато, оба финала играју се 19. априла, док ће се седам дана раније у полуфиналним борбама у мушкиј конкуренцији састати: Борац — Жељезничар и Кри ваја — Витекс, а у женској: Локомотива — Младост и Трико — Игман.

H. Ж.

UKRATKO IZ ZAVIDOVICA

Predavanje

Emisija

U okviru ideološko-političkog osposobljavanja i marksističkog obrazovanja brigadira u naselju Zavidovići je održano predavanje sa temom »Uloga SSO u funkcionalnom delegatskom sistemu«. Predavač je bio Milutin Popović, član Sekretarijata Predsjedništva Republike konferencije SSO BiH. Mladi su pokazali veliko interesovanje, tako da je sala bila ispunjena do posljednjeg mesta.

Brigadiri ORB »Prvi kongres USAOJ-a« pripremili su tridesetominutnu emisiju koju su nazvali »Sjećanja na Prvi kongres USAOJ-a«. Čitani su zapisi i dokumenti koji govore o ovom značajnom događaju iz naše novije istorije. Spikeri su bili Dušica Šnajder i Emir Ibrahimović.

Čestitka

Prijatno su bili iznenadeni brigadiri i brigadirke ORB »Duro Đaković« iz Sarajeva kada su pred svojim paviljonom u Zavidovićima zatekli zidne novine na kojim je uz lijepu ilustraciju stajao i tekst:

»Dragi naši drugovi i prijatelji,

Cestitamo Sarajevu i vama 33 godine slobode zabilježene u časovima najvećeg stradanja i heroizma svih naših naroda.

Zelimo vam da još bezbroj rođendana dočekate u slobodi samoupravne Jugoslavije. Zelimo da Skadarlija prede Miljacku, da Baščaršija bude na Kalemeđanu. Neka ova naša akcija još jednom potvrdi naše zajedništvo.«

Najsrdačnije
ORB »20. OKTOBAR«

Možda niste znali

U brigadi ORB »20. oktobar« imamo 36 »starih« brigadira od kojih su petorica bili u sastavima internacionalnih brigada. Jedan od veterana je I Spasoje Milenić, koji je bio i na pruzi Samac — Sarajevo 1947. godine, kao član ove iste brigade. Višestruki je udarnik. O njemu nešto više drugom prilikom. Svi brigadiri zajedno imaju 235 mjeseci dobrovoljnog rada, što je više od tri mjeseca po jednom brigaditu.

Drugarski pozdrav od brigadira i brigadirke »20. oktobar« — Mi gradimo prugu — pruga gradi nas

Дјевојке су вриједне као и њихови другови

НОВОСТИ ИЗ ОМЛАДИНСКОГ НАСЕЉА У ДОБОЈУ

Сарајеву у част

Бригадири припремили богат културно-умјетнички програм поводом Дана ослобођења главног града БиХ

ДОБОЈ, 7. АПРИЛА — У част 6. априла — Дана ослобођења Сарајева, синоћ су на љетној позорници пред 750 бригадира и бригадирки и више гостију извели богат културно-умјетнички програм омладинци и омладинке из ОРБ »Алија Ходић« из Сарајева и ОРБ »Прва пролетерска« из Београдске армијске области.

У програму су наступили ансамбл »Дјеца Сарајева« са рекиталом о главном граду наше републике и бригадири и бригадирке сарајевске бригаде, такође са рекиталом — »Симбол покољења«. Бригадирка Нусрета Хасечић, одрецитовала је пјесму »На твој дан« коју је написала на траси, у предаху, а Расим Поровић представио се са неколико народних композиција.

Гости вечери били су Маруф Бурназовић, замјеник генералног директора »Алхоса«, Ама Марковић, директор РО заједничких служби и Јелисавета Пржуљ, предсједник Конференције ССО ове радне организације из Сарајева. На ово бригадирско вече дошли су и млади из добојског »Модекса« који су приказали моделе нових бригадирских униформи. Они су бригадирима ОРБ »Алија Ходић« уручили поклон — књигу »Тито, СКЈ, самоуправни социјализам«.

ШКОЛА

Почела је рад и Омладинска политичка школа коју похађа 80 бригадира и бригадирки, а прва предавања — о развоју КПЈ између два рата, и доприносу СКЈ и друга Тита развоју марксистичке мисли — одржали су Милутин Милосављевић, предсједник Општинског суда у Добоју и Радиз Мујкић, стручни сарадник Општинског комитета СК ове комуне.

ГОСТИ

ОРБ »Братство-јединство« из Зенице у току јучерашњег дана посетили су представници Међуопштинског вијеха Савеза синдиката Зеница и са њима водили разговор о радовима који се изводе на прузи од Добоја до Зенице. Они су се интересовали за смјештај и исхрану бригадира и за њихове радне и друштвене активности. Поклонили су им спортску опрему, нешто канцеларијског материјала који је потребан за друштвене активности, прије свега, за издавање билтена бригада и пожељели много успјеха у раду. Најавили су да ће им доћи и ветерани из Зенице.

Vozački ispiti

DOBOJ, 7. aprila — U naselju u Zavidovićima sinoć je održan sastanak Komisije Štaba akcije »Samac — Sarajevo«. Sa stanku je, pored predstavnika auto-moto saveza iz Zenice, Žepča i Zavidovića, prisustvovao i predsjednik AMS Bosne i Hercegovine Trifko Komad.

U ovoj smjeni oko tri stotine mladića i djevojaka iz svih naselja polagaće vozačke ispite za vozače »B« kategorije. Instruktori auto-moto društava i udruženja vozača i automehaničara već su u naseljima. Danas će prvi brigadiri sjestati za upravljače automobila, čime će početi praktični dio obuke. Budući da za kurs vlasti veliko interesovanje, u okviru brigada određeno je da ga pođaju oni brigadiri koji nemaju nikakvih radnih kvalifikacija i kojima bi po povratku kući ispit mogao poslužiti za zaposlenje.

Auto-moto savez Bosne i Hercegovine izdvojiće za obuku brigadira oko 1,5 milijardi dinara, što će biti njihov doprinos akciji »Samac — Sarajevo«. Poteškoća će, izgleda, biti oko obavljanja ljekarskih pregleda. No, kako nam reče Ilija Rozić, zamjenik komandanta akcije za društvene aktivnosti, za koji dan će i ovaj problem biti u potpunosti riješen.

Bravo Kraljevčani!

ORB »Živan Maričić« ostvarila učinak od 303 odsto

DOBOJ, 7. APRILA — Zbog neprestanih padavina neke brigade ORA »Samac — Sarajevo« juče nisu mogle izaći na trasu. Iz naselja u Nemiloj dvije brigade su radile, iz Žepča šest, iz naselja u Zavidovićima na trasu je izašla jedna brigada radi istovara pragova za prugu, a iz naselja u Doboju niko juče od brigadira i brigadirki nije izostao sa trase. Istina, ovdje su i vremenske prilike bile najnepovoljnije. Iako se insistiralo da se brigade vratre u naselja, zbog kiše koja je s vremenom na vrijeme padala, nijedna brigada nije željela da napusti posao.

Juče je postignut i najbolji rezultat učinka. Omladinska radna brigada »Živan Maričić« iz Kraljeva, koja se nalazi u naselju u Žepču, ostvarila je učinak od 303 odsto. Bravo Kraljevčani! Dobili su čestitke u naselju od ostalih brigada i brigadira.

Dobar učinak na trasi juče su imale brigade »Dorđe Zličić Ciga« iz Novog Sada (242 odsto) i »Alija Hodžić« iz Sarajeva (240 odsto) — koje se nalaze na dobojskoj trasi. Spomenimo i učinak od 235 odsto koga su ostvarile brigade »26. juli« iz Skoplja i »Ljubijski rudari« iz Prijedor. Kako smo jutros saznali od Nihadha Šekovića, помоћника komandanta Štaba akcije za trasu, sve brigade koje su juče radile postigle su izvanredan učinak. Ostvareno je oko 18 hiljada norma sati.

Pozdrav suncu

DOBOJ, 7. APRILA — Napokon — sunce. Zeljno li smo ga čekali. Vrijeme je danas odlično za rad na trasu. Upravo onakvo kakvo već nekoliko dana čekaju brigadiri i brigadirke.

Sunčan dan je unio više vrednine među brigadire. Pošli su na trasu veseli, raspoloženi. Svi žeze još bolje rezultate. Bolje nego juče, prekjuče...

A na trasi — povjetarac. Hladni znoj sa čela, i ruke žuljevite. Uz tipe udarce lopata i krampova — čuje se i pjesma. Pjesma suncu i proljeću, pjesma pruzi i Titu. Mladost.

SPORT·SPORT·SPORT

Omladinci - veterani 8:1

ŽEPČE, 7. APRILA — Omladinska radna brigada »Ozrenski partizanski odred« iz Lukavca organizovala je fudbalsku utakmicu između brigadira omladinaca i brigadira veterana. Utakmica je završena rezultatom 8:1 u korist brigadira omladinaca.

Omer Maslić - 26. julk 3:2

Igralište naselja u Nemili. Teren klijav. Gledalaca 300. Sudija: Zlatan Stefanovski. Strijelci: Zuk, Sikiraš i Mahmutović za »Omer Maslić«, a Milovanović za »26. julk«. Rezultat: 3:2 (3:0).

»OMER MASLIĆ«: Karamustafić, Zuk, Topić, Sikiraš, Mahmutović, Šeho, Sarajkić i Ismo.

»26. JUL«: Mensur, Kostadinovski, Blaževski, Aran, Milovanović, Joveski.

U čast oslobođenja Sarajeva brigadišti ORB »Omer Maslić« iz Sarajeva i »26. julk« iz Skoplja odigrali su prijateljsku fudbalsku utakmicu. U izuzetno dinamičnoj i zanimljivoj igri koja je obilovala lijepim akcijama Sarajlije su zasluženo trijumfovale. Tek u drugom poluvremenu Skopljanci su uspjeli da se

oslobode pritiska, pa je izvrsni Milovanović smanjio rezultat.

Najbolji pojedinci na utakmici bili su Mahmutović iz Sarajeva i Milovanović iz Skoplja, koji je divnim volejom pod samu prečku postigao najefektniji gol susreta.

PRVENSTVO NASELJA U ŽEPČU

Vode Beograđani

ZAVIDOVICI, 7. APRILA — U naselju su u toku takmičenja u malom fudbalu, odboci, šahu i stonom tenisu. Evo rezultata drugog koia u fudbalu: CRB »20. oktobar« — ORB »Boro i Ramiz« 1:0, ORB »Prvi kongres USAOJ-a« — ORB »Prva dalmatinska udarna proleterska brigada« 2:2, i ORB »Husinski rudar« — ORB »Serif Lojo« 1:4. Slobodna je bila ekipa ORB »Đuro Đaković«.

Tabela

»20. oktobar«	2	2	0	0	5:0	4
»Đ. Đaković«	2	1	1	0	7:5	3
»Serif Lojo«	2	1	0	1	6:5	2
»Prvi kongres USAOJ-a«	2	0	2	0	5:5	2
»Boro i Ramiz«	2	1	0	1	1:1	2

I dalmatinska udarna proleterska

udarna proleterska 2 0 1 1 2:6 1

»Husinski rudar« 2 0 0 2 1:5 0

Priloge su poslali: Azra Nuhefendić (Žepče), Nebojša Tošić (Nemila), Muhamed Džemidžić (Zavidovići) i Rajko Živković i Radovan Mučibabić (Doboj).

СЈЕТИ СЕ, СЈЕТИ

Звали су га »Пеђак«

... Остало је сјећање на дане акцијашке. И понос што сам, са хиљадама других, пруге Брчко — Бановићи и Шамац — Сарајево градио, што сам се радовао сваком новом метру колосијека, што су те шине биле — шине будућности... Упознао сам доста другова, размахало се пријатељство као и младост у акцијама. Ти прошли дани, они што су састављали године које, као да смо прескочили, најљепши су у моме животу...

... Година четрдесет и седма. Пруга Шамац — Сарајево. Ја — петнаестогодишњак. Најмлађи и — најмањи. Прозваше ме »Пеђак«. На једните јаде ме примише у Пету карловачку бригаду. Помогоше сузе. Речоше: »Па, малак је за водонашу, да старијима буде при руци...« Јуни, година иста. Врандук. Треба »проћи« — шинама пролаз направити. Е, како ли се само тада радило! Без одмора. У Врандусу сам био до 1. септембра. Нисам сједио, и ја сам хтио, као бригадир старији од мене, да што више дам, да тунел што прије пробијемо... Не једном из врандучког брда — вода. Смета минерима. Као да се лута што брдо минама рушимо. Ово сам запамтио: био сам са пет-шест бригадира у тунелу, а вода — навалила. Окупала нас. Истражали смо из тунела. Види нас командант бригаде Симо, и строго: »Шта је вами, Карловчани? Купање у униформама? Јавите се на рапорт!« Тек када смо му објаснили да је за купање »кривач« тунел, слатко се наслажао... У Врандусу сам »зарадио« четири ударничке значке, а пет пута сам похваљен...

... Никако да наћем ципеле за себе. Све велики бројеви, а у мене нога за ципелу број 38. Тек на повратку из Врандуса успио сам да »обујем ноге«...

... Није било није довољно чизама. Оскудица. Без њих ниси могао у тунел. Када се у тунел крене ко је бржи — да уграби чизме — тај у њему неће бити бос. Успио сам да »уловим« само једну чизму, а до друге...

Са заносом се радило на прузи Шамац — Сарајево

ге, која с њом пар чини, прије од мене стигао је бригадир Мујо из Оџака. Онда смо нас двојица, овако: данас обје чизме њему, а сутра мени...

... Четрдесет и шесте био сам и на прузи Брчко — Бановићи, у Другој приморско-горанској бригади... У изградњи Ауто-пута »Братство-јединство« мој »учинак«: четири ударничке...

... И сада сам, након толико прохујалих година, поново на прузи Шамац — Сарајево. Разговарам с њеним грађитељима, пишем о њима и подвизима. Не могу без пруге своје и младости хиљада Југословена...

(Ово је само дио приче о незаборавним данима од прије тридесет година. Ово су ријечи зеничког новинара Михајла Попова, некад скојевица, акцијаша и ударника са омладинских радних акција из ове наше дивне земље...) Ф. Му.

CRTICA IZ »SEDME OMLADINSKE«, CRNOGORSKE

Prijateljstvo dugo traje

Omladinska radna brigada »Sedma omladinska« iz naselja Žepče zanimljiva je iz više razloga. Prije svega, zato što su u njoj mladići i djevojke iz cijele Crne Gore. Od velikog broja primjernih omladinki i omladinaca u brigadi su primljeni najboljni. Između ostalih i Suljo Delić, milicionar iz Ulcinja, a u brigadi komandir četvrtice. Na ORA »Sava 72« dobio je udarničku značku, a poslije toga učestvovao je na više lokalnih i republičkih radnih akcija.

— Majka mi je učestvovala na izgradnji pruge Brčko — Banovići. Još kao dijete pričala mi je o radnim akcijama. Za mene akcije su kao fakultet. Na njima se uči, stiču se prijatelji, prijateljstvo dugo traje, radi se s pjesmom — kaže Suljo.

U »Sedmoj omladinskoj« je i njegov drug iz Ulcinja Momčilo Đurišić, VK konobar, zaposlen u radnoj organizaciji »Montenegro-turist«. Prošle godine Momčilo je proglašen za najboljeg mlađog radnika samoupravljača u svojoj radnoj organizaciji. Član je i Opštinskog Komiteta SSO Ulcinj.

— Prvi put sam na saveznoj radnoj akciji. Došao sam, jer su mi drugovi pričali o tome kako je na akcijama lijepo. Kada sam čuo da će jedna omladinska radna brigada iz Crne Gore ići na SORA »Šamac — Sarajevo 78«, trudio sam se da budem što bolji da bi i mene primili u brigadi. Primljen sam i ponosan sam na to. Za mene je to velika čast i trudiću se da svojim ponašanjem i radom opravdam povjerenje koje su mi drugovi ukazali — ističe Đurišić.

A. NUHEFENDIĆ

ZABILJEŽENO U ZAVIDOVICIMA

Barba popust neće

Tomislav Bulog,
penzioner iz Kaštel-Kambelovca,
hoće da radi kao
i njegovi mlađi
drugovi iz ORB
»Prva dalmatinska udarna proleterска brigada«

— Ajme, dokle li će? Motamo se po našoj i dosadujemo. Mogli smo ovako i do ma — gunda barba i spod gustih vjeda nervozno baca pogled prema natmurenom nebnu.

Pada dosadna kiša.

— Na trasi je veseli, pjeva se, a onda, brate, radi. Zbog toga smo i došli. Nije li tako?

Tomislav Bulog, penzioner iz Kaštel-Kambelovca, rođen je prije 50 godina u Vrgorcu. Jedini je brigadir-veteran u ORB »Prva dalmatinska udarna proleterска brigada« iz Splita. Bio je učesnik akcije 1946. — »Brčko — Banovići« i 1947. godine — »Šamac — Sarajevo«.

— Bila je onda milina vidjeti omladinsku kakvim elanom izvršava postavljene zadatke. Neću reći da i danas nije tako. Zlatna je naša mlađež. Ali, drugačiji su uslovi. Mi smo 1947. godine u Žepču spavali u golemim barakama sa drvenim podom, preko 70 ljudi u jednoj sobi. Voda za umivanje bila je udaljena kilometar od naselja. Pet sati smo radili, a tri išli u školu. Zavr-

šio sam kurs za knjigovode. Vrijedilo mi je to kada sam došao kući. Malo je bilo školara. Danas je kom for na visini, a onda se i lakše radi.

Ljutu se barba kad ga upitasmo ima li po pusta na trasi i u brigadi. Suće dugačke brkove i veli:

— Ma, kakav popust. Drugovi su nudili, govore nemojte barba, mi ćemo. Ama, još djeco, kažem im ja. I požarni ću biti. Sve što važi za ostale, važi i za mene. Mogu ja još, a kada se umorim, neću uzimati nikome mjesto. Brigada mora da računa na svakog svog člana. Tu su norme, zadaci, posao ne može da trpi...

Barba ima pet kćeri i jednog sina. Željka, Mladenka i Studenka su starije. One će na akciju. Slijede oca.

— Kada sam polazio ovamo vele: će-

kaj, pa da idemo u sedmom mjesecu, sv. zajedno. A ja nestripljiv, ne mogu da čekam. Dao sam im obećanje da ću ponovo i s njima. Naravno, ako me drugovi puste i ako bude mesta u brigadi.

U ORB »Prva dalmatinska udarna proleterска brigada« su omladinci i omladinke iz 21 opštine Dalmacije. Neki su se upravo ovdje prvi put sreli, sklopili neraskidiva poznanstva. Žive kao porodica, kao da su godinama skupa. Riječi iskusnog brigadira mlađi s pažnjom slušaju. U brigadi djeluje i Aktiv Saveza komunista u kojem je 35 članova, a sekretar — Tomislav Bulog uvijek je spreman da pomognu omladini.

— Uz njih i sam se osjećam mlađi. Dok god budem u snazi dolaziću na akciju...

M. Dž.

DO DRUGA NA JUGU

Napravimo prugu

Akcije,
Akcije,
Škole bratstva i jedinstva.
Akcije,
Akcije,
Škole života.

Idemo na akcije!
Ukrotimo snagu velike rijeke,
U magistralne makadame pretvorimo,
Do druga na jugu, napravimo prugu!

Pismo napiši starom drugu
S novim drugom
Drugarstvo stvaraj.

Kolo se vije partizansko,
Pjesma se čuje brigadirska!

Redžo — naselje Zavidovići

PJESMA OSTAJE

Neka se zastava visoko vije

Brigade mirno. Na posao krenite!
Zastava neka se visoko vije,
Počeo je novi dan. Danas se s trasom bitka bije.

Stisnite čvrsto lopate i krampe.
Za stajanje vremena nema, posao još nije
završen.

A nova se dionica sprema.

Za svakog posla ima,
Samo ko hoće da radi
Teško nam ništa ne može biti
Jer smo svi zdravi i mlađi.

Bego Mulahasanović, ORB
»Mlađi radnik«